

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΓΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΧΕΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΝ ΛΑΝΑΠΤΥΞΙΝ.

'Εκ τῶν τοῦ Karl Vogt (μαθημάτων περὶ τοῦ ἀνθρώπου).

Μεταξὺ τοῦ μεγέθους τοῦ κρανίου καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὑπάρχει ἀναλογία τις, ἥτις ὅμως δὲν εἶναι σταθερὰ οὐδὲ πάντοτε ἡ αὐτή. Οἱ γίγαντες ἔχουσιν ἐν γένει κρανίον μεῖζον ἢ οἱ νάνοι, μικρότερον ὅμως σχετικῶς πρὸς τὸ μέγα σῶμά των. Τὰ μεγάλα κρανία ἔχουσι σχετικῶς μεγαλείτερον μῆκος ἢ πλάτος, ἐνῷ τὰ μικρότερα δὲν παρουσιάζουσι τὴν ἀναλογίαν ταύτην, ἀλλὰ τείνουσι μᾶλλον πρὸς τὸ σφαιροειδὲς σχῆμα, οὕτως ὥστε τείνουσι νὰ λάβωσι τὴν μορφὴν ἐκείνην, ἥτις ἐπὶ ἴσης ἐπιφανείᾳς παρέχει μεῖζονα χωρητικότητα. Τὰ ἐπιμήκη κρανία ἀπαντῶνται συνήθως ἐπὶ ἀνθρώπων ἴσχυρῶν, μυωδῶν καὶ μεγαλοσώμων. Ως γνωστὸν παρὰ τοῖς Althioψιν ἀπαντῶνται λίαν ἐπιμήκη κρανία, ἀλλὰ παρ’ αὐτοῖς εὑρίσκομεν συγνάκις καὶ σώματα ἀθλητικώτατα.

Μεταξὺ τῶν δύο γενῶν, τοῦ ἄρρενος καὶ θῆλεος, τῆς αὐτῆς φυλῆς ὑπάρχουσι διαφοραὶ σωματικαὶ μεγάλης προσοχῆς ἔξιαι. Ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν ζώων καθόλου ὑπάρχουσι πολυάριθμα παραδείγματα, εἰς ἡ ῥηθεῖσα διαφορὰ εἶνε τόσον μεγάλη ὥστε ἀν δὲν ἐγνώριζε τις τὴν σχέσιν αὐτῶν ὡς ἄρρενος καὶ θῆλεος τοῦ αὐτοῦ εἰδους, ἥθελε κατατάξει αὐτὰ οὐ μόνον εἰς δύο διάφορα εἶδη, ἀλλ’ ἀκόμη καὶ εἰς διάφορα γένη ζώων. Οὐδεὶς φυσιοδίφης ἥθελε ποτε ἐκλάθει τὸν κομψὸν φασιανὸν ἢ τὸν ταὼν ὡς τὰ ἄρρενα τῶν ἀκόμψων καὶ ἀχάρεων αὐτῶν θηλέων, εὰν ἡ σχέσις μεταξὺ αὐτῶν ὡς ἄρρενος καὶ θῆλεος δὲν ἦτο γνωστή. Μεταξὺ τῶν μαστοφόρων ζώων καὶ τῶν πιθήκων, τῶν διοιαζόντων μᾶλλον τὸν ἀνθρωπὸν, ἀνευρίσκει τις πλεῖστα παραδείγματα, ἐν οἷς διαφοραὶ τοιαῦται ἔδωκαν ἀφορμὴν νὰ κατατάξωσιν ἄρρεν καὶ θῆλυ εἰς διάφορα εἶδη. Ο Welcker διατεινόμενος, δτὶ τὰ ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα κρανία ἔχουσι μεταξὺ των σχέσιν ὅποιαν κρανία διαφόρου εἶδους, καὶ δτὶ κατὰ τὰς διαμέτρους αὐτῶν διαφέρουσιν ἀλλήλων πολὺ πλέον ἢ ὅσον κρανία τινὰ ἔχοντα τυπικὴν τινὰ μορφὴν, χαρακτηρίζουσαν ὡρισμένας φυλὰς, δὲν διατείνεται τι ἴδιάζον μόνον εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀλλὰ δυνάμενον νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς δλα τὰ μαστοφόρα ζῶα καὶ τοὺς πιθήκους. Τὸ γυναικεῖον κρανίον εἶναι κατὰ τὸν Welcker μικρότερον τοῦ ἀνδρείου εἴτε κατὰ τὴν ὅριζόντιαν περιφέρειαν εἴτε κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν χωρητικότητα, ἐπομένως καὶ ὁ σγκος καὶ τὸ βάρος τοῦ ἐγκεφάλου αὐτῶν εἶναι ἔλασσον τοῦ τῶν ἀνδρῶν. Κατὰ τὰς καταμετρήσεις τοῦ Welcker

δις ἔκαμεν ἐπὶ γυναικείων καὶ ἀνδρείων κρανίων, ἐὰν ἡ περιφέρεια, ἡ χωρητικότης τοῦ κρανίου καὶ τὸ βάρος τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ ἀνδρὸς ληφθῶσιν =100, διὰ τὰς γυναικας ἐξάγονται οἱ ἀριθμοὶ 96.6 διὰ τὴν περιφέρειαν, 89,7 διὰ τὴν χωρητικότητα καὶ 89,9 διὰ τὸ βάρος. Αἱ προεξοχαὶ τοῦ γυναικείου κρανίου εἶνε ταπεινώτεραι, ηὗτον ἐκπεφρασμέναι, ἐπομένως εἴνε στρογγυλώτερον, τὸ δὲ προσωπικὸν μέρος, ιδίως αἱ σιαγόνες καὶ ἡ βάσις τοῦ κρανίου εἶνε μικρότεραι. Γενικῶς εἰπεῖν τὸ γυναικεῖον κρανίον πληστάξει ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις πρὸς τὸ τῶν παιδῶν καὶ ἔτι πλέον πρὸς τὸ τῶν κατωτέρων φυλῶν. Ἰσως ἐνεκα τούτου συμβαίνει τι παρατηρήσεως ἀξιον, διτι δηλ. ἡ ἀπόστασις, ηὗταις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς χωρητικότητος τοῦ κρανίου τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς, αὐξάνει μετὰ τῆς τελειοποιήσεως τῆς φυλῆς, οὕτως ὥστε ως πρὸς τοῦτο ὁ Εὐρωπαῖος ἴσταται πολὺ ὑψηλότερον τῆς Εὐρωπαίας ἢ ὁ Αἰθιοψ τῆς Αἰθιοπίδος. Τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Huschke ἐπικυροῦ ὁ Wolcker κατὰ τὰς καταμετρήσεις, δις ἔκαμεν ἐπὶ κρανίων γερμανικῶν καὶ αἰθιοπικῶν, ίνα ἀποδειχθῇ διμως τὸ γενικὸν κύρος τούτου, ἀπαιτοῦνται πολλαὶ εἰσέτι ἔρευναι.

Ἐκπαλαι ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη, διτι παρὰ τοῖς λαοῖς τοῖς προβαίνουσιν εἰς τὸν πολιτισμὸν, ὁ ἀνὴρ προηγεῖται ἀεὶ τῆς γυναικὸς, ἐνῷ παρ' ἐκείνοις, οἵτινες παρήκμασαν κατελθόντες ἀπὸ ὑψηλοτέρας βαθμίδος, ἡ γυνὴ ἐμρένει πλέον εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν, ητοι κατέρχεται βραδύτερον καὶ δυσκολώτερον. Όμοίως ὑπὸ ἡθικὴν ἐποψίην ἡ γυνὴ ἐπιμένει πλέον εἰς τὰ ἐπικρατοῦντα ἡθη καὶ ἔθιμα, τὰς δημώδεις παραδόσεις τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς θρησκείας. Ἐπίσης, φαίνεται ὑπὸ διλικὴν ἐποψίην διτι ἡ γυνὴ διατηρεῖ μᾶλλον τοὺς ἀρχικοὺς τύπους, οἵτινες κατὰ μικρὸν μόνον ὑποχωροῦσιν εἰς τὰς μεταβολὰς δις προέειται δ πολιτισμός. Δύναται τις τῷ ὅντι νὰ εἴπῃ, διτι εἴνε εὐκολώτερον νὰ ἀλλάξῃ δὲ ἐπαναστάσεως τὸ εἶδος τοῦ πολιτεύματος κράτους τινὸς ἡ ἀγγειόν τι τοῦ μαγειρείου, ὑπάρχον πρὸ πολλοῦ γρόνου ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ως τις παράδοσις, δσον ἀτελὲς καὶ παράξενον καὶ ἀν την. Οὕτως ἡ γυνὴ διατηρεῖ ἐν τῇ ἐγκεφαλικῇ αὐτῆς διαπλάσει περισσότερον χρόνον τὰ ἵχνη τοῦ παρελθόντος βαθμοῦ τῆς ἀναπτύξεως εἴτε ἡ φύλη αὐτῆς προβαίνει εἴτε διασθοδρομεῖ. Τοῦτο ἐξηγεῖ τὸ διτι ἡ διαφορὰ ἡ δισταμένη μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς λαοῦ τινος εἴνε τόσῳ μείζων, δσον ὁ λαὸς μᾶλλον πολιτισμένος, καὶ διτι τὰ δύο γένη διμοιάζουσιν ἀλλήλοις κατὰ τὰς βιωτικὰς ἐνασχολήσεις καὶ κατ' οὐσίαν τόσῳ μᾶλλον, δσῳ ητοι πολιτισμένη την ἡ φυλὴ, εἰς την ἀνήκουσι. Παρὰ τοῖς μαύροις τῆς Αὔστραλίας, τοῖς Βοσσιμάνοις καὶ ἄλλοις διμοίοις λαοῖς, οἵτινες κατέχουσι τὴν κατωτάτην βαθμίδα ἐν τῇ τῶν λαῶν κλίμακι, καὶ οἵτινες ἀνέστιοι πλανῶνται εἰς τὰς ἐρήμους, ἡ γυνὴ ὑφίσταται ὅλα τὰ βάρη καὶ τοὺς μόχθους, δσοι πιέζουσι τὸν ἀνδρα, ἐκτὸς δὲ τῶν οἰκογενειακῶν φροντίδων οἵτινες εἴνε ἀποκλειστικὸν αὐτῆς ἔργον, δφείλει νὰ θηρεύῃ καὶ ἀλιεύῃ. Ο τῷ ίδεων καὶ τῷ ἔργων κύκλῳ, ἐντὸς τοῦ διποίου κινοῦνται ἀνὴρ καὶ γυνὴ εἴνε ὁ αὐτός. Τούναντίον δισῳ λαός τις εἴνε μᾶλλον πολιτισμένος, τόσῳ μᾶλλον χωρίζεται ἡ ἔργασία μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς ὑπό τε τὴν δια-

νοητικήν καὶ τὴν ὑλεικήν ἔποψιν. Ἐὰν δὲ γίνεται ἀληθές, ὅτι πᾶν ὄργανον τοῦ σώματος ὑπὸ ἀλλως εὐνοϊκὰς συνθήκας διὰ τῆς ἀσκήσεως ἀναπτύσσεται καὶ ἐνισχύεται, ἀποκτᾷ δὲ ὅγκον καὶ βάρος μεῖζον, τοῦτο ἀληθεύει καὶ διὰ τὸν ἐγκέφαλον, ἀναπτυσσόμενον τόσῳ μᾶλλον ὑλεικῶς, ὃσῳ περισσότερον ὁ ἀνήρ καταγίνεται καὶ ἐνασχολεῖται διανοητικῶς.

Αἱ εὔκαιρίαι ἐκεῖναι, καθ' ᾧ δυνάμεθα νὰ κάμωμεν συγχριτικὰς παρατηρήσεις ἐπὶ διαφόρων φυλῶν τοῦ ἀνθρ. γένους εἰνε σπάνιαι. Ὁ ἐγκέφαλος εἶνε ὄργανον μαλθακὸν, ἡ μορφὴ του ἐξαρτᾶται πολὺ ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν αὐτοῦ περικαλυμμάτων, διὰ τοῦτο δὲν δύναται τις νὰ δρίσῃ ἀκριβῶς τὰς διαφόρους διαμέτρους του, οὕτε ἐπὶ προσφάτου οὕτε ἐπὶ ἐσκληρυμένου ἐγκεφάλου. Διὰ τοῦτο καταμετροῦμεν τὰς διαφόρους διαμέτρους τοῦ κρανίου, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐμμέσως κρίνομεν καὶ περὶ τῶν τοῦ ἐγκεφάλου, διτις ἐπλήρου τὴν κοιλότητα αὐτοῦ. Πολλοὶ φυσιοδίφαι ἐνησχολήθησαν νὰ γνωρίσωσι τὸ βάρος τοῦ ἐγκεφάλου ζυγίζοντες αὐτόν. Οἱ Ἀγγλοὶ συνέλεξαν πρὸς τοῦτο πολλὴν ὥλην, ἐνῷ αἱ ἔρευναι τῶν Γάλλων καὶ Γερμανῶν εἶνε ὀλιγάριθμοι. Ὁ διδάκτωρ Boyd ἐξύγισε ἐπὶ 2,086 ἀνδρικῶν νεκρῶν καὶ ἐπὶ 1,061 γυναικείων διαφόρου ἡλικίας, οὐ μόνον τοὺς ἐγκεφάλους, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ὄργανα, ἐξήγαγε δὲ ἐκ τούτου ὅτι τὸ βάρος τοῦ ἐγκεφάλου ἐντλητικὸς ἀνδρὸς ταλαντεύεται μεταξὺ 1366—1285 γραμμαρίων, τὸ δὲ τοῦ τῆς γυναικός μεταξὺ 1238—1127, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι τὸ μέγιστον βάρος γυναικείου ἐγκεφάλου ὑπολείπεται καὶ τοῦ ἐλαχίστου ἀνδρικοῦ.

Ἡ σχέσις τοῦ ὅγκου καὶ τοῦ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν δημιουργικὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος εἶνε μεγίστης σπουδαιότητος ἀντικείμενον. Ἐν γένει παρατηρεῖται, ὅτι ἀνθρωποι εὐφυεῖς καὶ διανοητικῶς ἀνεπτυγμένοι ἔχουσι μέγα σχετικῶς κραγίον, εἶνε δὲ περίεργον πόσον, ίδιως ἐν Γαλλίᾳ, τὸ γενικὸν αἰσθημα ἐπικυροῦ τὴν παρατήρησιν ταύτην. Αἱ ἐκφράσεις «καλὴ κεφαλή, μεγάλη ἡ ἴσχυρὰ κεφαλή» ἢς ἐφαρμόζουσι συχνάκις, δὲν ἀναφέρονται εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν κατασκευὴν τοῦ κρανίου των, καὶ ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν χωρητικότητος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ σγῆματος, κατ' ἐξοχὴν τοῦ μετώπου, συμπεραίνουσι περὶ τῆς πνευματικῆς δυνάμεως τοῦ ἀτόμου. Αἱ καταμετρήσεις πράγματι ἀποδεικνύουσιν, ὅτι λίαν εὐφυεῖς καὶ διανοητικῶς ἀνεπτυγμένοι ἀνθρωποι, οἵτοι ὁ Cuvier, Napoleon I κλ. ἐσχον κρανία λίαν μεγάλα σχετικῶς πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ σώματός των, ἐμπεριέχοντα φυσικῷ τῷ λόγῳ μεγάλους ἐγκεφάλους. Ἡ ἀμεσος στάθμισις ἐπικυροῦ τὴν παρατήρησιν ταύτην. Ὁ Wagner ἐξύγισε πολυαρίθμους ἐγκεφάλους, μεταξὺ τῶν δποίων εύρισκοντο καὶ πλείστων εὐφυῶν καὶ ἀνεπτυγμένων ἀνδρῶν, ἐκ δὲ τῶν παρατηρήσεών του ἐξάγεται κατὰ τὸ φαινόμενον ὅτι ἡ ῥηθεῖσα γνώμη δὲν εἶνε ὀρθή· διότι ἀνδρες τινὲς, ως ὁ Hausmann, καὶ Tiedemann, οἵτινες κατέσχον ἔντιμον θέσιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ εύρισκοντο εἰς θέσιν ταπεινὴν ἔνεκα τοῦ μικροῦ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου. Αἱ ἐξαιρέσεις ὅμως ἐπικυροῦσι τὸν κανόνα· διότι οἱ εἰρημένοι δύο ἀνδρες ἀπέθανον ἐν λίαν προβεβηκίᾳ ἡλικίᾳ, ἐν καταστάσει ἐγτελοῦς ἐξαγγήσεως τῶν ζωικῶν δυ-

νάμεων καὶ γενικῆς ἀτροφίας τῶν ὄργάνων, ἦν ἐπρεπε νὰ ὑποστῇ καὶ ὁ ἐγκέφαλος. Ἀν καὶ αἱ περὶ ἀλλοιώσεως τῶν ὄργάνων κατὰ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν ἔρευναι δὲν προέβησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ώστε νὰ ἀποδεῖξωσιν ὅτι τὸ κρανίον καὶ ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ἀνθρώπου συμκρύνονται κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην (*), δὲν ὑπάρχει ὅμως τι τὸ κωλύον νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τοῦτο συμβαίνει παρ' ἀνθρώποις ὥσπερ παρὰ τοῖς πιθήκοις. Τοῦτο τὸ τελευταῖον ἀπεδείχθη ἐπὶ τῶν πιθήκων ὑπὸ Welcker καὶ ἄλ. Parchoppe, διτὶς κατὰ ἴδιαίτερόν τι σύστημα κατεμέτρησε πολλὰ κρανία, ἀποδεικνύει, ὅτι τὸ κρανίον αὖξει μέχρι τοῦ 50 ἔτους, ἀρχεται δὲ νὰ συμκρύνεται ἐπαισθητῶς μετὰ τὸ 60, καὶ ὅτι ἡ συμκρύνσις αὗτη εἶναι ἰδίως ισχυρὰ κατὰ τὸ μέτωπον, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς τοὺς προσθίους λοβοὺς τοῦ ἐγκεφάλου, εἶναι δὲ αὕτη τόσῳ μείζων σχετικῶς πρὸς τὴν χωρητικότητα τοῦ κρανίου, καθόσον οἱ μετωπικοὶ κόλποι οἵτινες συντελοῦσιν εἰς τὸ ν' ἀποτελεσθῆ ἡ κατωτέρα προεξόχη τοῦ μετώπου, αὐξάνουσι μετὰ τὸ 60 ἔτος, ἢ δὲ κοιλότης των εὑρύνεται. Άλλως ἡ θέσις καθηγητοῦ ἐν Γοττίγγη ἡ ίσοβίσου γραμματέως τῆς αὐτόθι ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν δὲν εἶναι ἀκριβῶς τὸ πτυχίον ἐκτάκτου διανοητικῆς ἀναπτύξεως.

Καθὰ παρατηρεῖ ὁ Welcker, ὁ Theile φρονεῖ ὅτι ἡ σφαῖρα, ἐν ᾧ τις ζητεῖ τὴν εὐφύίαν, περιλαμβάνει δύο κλάσεις λίαν διαφερούσας ἀλλήλων, δηλ. τὴν πρωτότυπον εὐφύίαν, καὶ τὴν διὰ τῆς ἀνατροφῆς καὶ μελέτης ἀποκτωμένην διανοητικὴν ἀνάπτυξιν, ἣτις δὲγ καὶ ἔχειται διακριθῆ τῶν λοιπῶν ὑπὸ τὰς κοινὰς συνθήκας, ἐνῷ ἐν διανοητικῷ κύκλῳ ὑψηλοτέρω δύναται κάπως νὰ διαλύμψῃ. Τῷ δυτὶ πρέπει νὰ διακρίνωμεν τοὺς δημιουργικοὺς ἐκείνους νόοις, ὅπως ὁ Gauss, οἵτινες χαράττουσι νέας ὅδοὺς ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἀπὸ τῶν ἀλλων, ὅποιοι ὁ Hausmann, οἵτινες μετὰ κόπου καὶ κατὰ μικρὸν ἀνεργογόντες τὰς τῆς οὐρανού τοιχογραφίας, καὶ τὸν τὰ δνόματα ἀν καὶ κατώρθωσαν νὰ ἀποκτήσωσι τὸν τίτλον σαφοῦ ἐξαλείφονται ἀπὸ τῆς ιστορίας τῆς ἐπιστήμης, ἔνθα ἀναφέρονται μόνον διὰ ἀσημάντους τινας λεπτομερείας. Ή ἐκτίμησις τοῦ ζητήματος τούτου, ως παρατηρεῖ ὁ Welcker, παρουσιάζει λεπτότητα τινα (un côté délicat), διότι ἡ γνώμη τῶν παρατηρητῶν ἐπιρρεάζεται ἐκ τῆς ιδίας αὐτῶν κατασκευῆς, τῶν μὲν μεγάλην ἔχόντων κεφαλὴν ἀνθρωπολόγων ὑπερασπιζομένων τὴν εἰρημένην γνώμην, τῶν δὲ ἔχόντων αὐτὴν στεγὴν καὶ ἐπιμήκη κατατασσομένην μετ' ἐνθουσιασμοῦ μεταξὺ τῶν ἀντιφρονούντων.

"Οπως δὲ, καθ' ἀ εἴπομεν, τὸ γένος ἔχει ἐπιρροήν ἐπὶ τῆς σχέσεως τοῦ δγκου καὶ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου πρὸς τὸ σῶμα, οὕτω καὶ πᾶσα φυλὴ ἀνθρώπων, καὶ πᾶν εἶδος ζώων, ὑπόκειται εἰς ὥρισμένον τινὰ νόμον, δην δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν μόνον ποιοῦντες πολυτελίμους παρατηρήσεις. Μάτην καὶ ζητήσει τις ὅμως ὥρισμένην τινὰ καὶ ἀμετάβλητον ἀναλογίαν μεταξὺ τοῦ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ τοῦ σώματος. Τὸ βάρος τοῦ σώματος ὑπόκειται εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς θρέψεως, τοῦ ποσοῦ τῆς καταναλώσεως ὀργανικῆς ζλης, εἰς ἣν τὸ ζῶον ὑπόκειται. Εὰν ἡ αὔξησις τοῦ βάρους τοῦ σώματος, προερχομένη ἐκ τῆς παχύτητος, ἡ ἡ

(*) Ο. Κ. V γράφει κατὰ τὸ 1865. Η ἀτροφία τοῦ ἐγκεφάλου εἶναι φυσιολογικὸν φαινόμενον κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην.

ἐλάττωσις αὐτοῦ, προερχομένη ἐξ ἀσιτίας, ἀπέβλεπον δλα τὰ ὄργανα τοῦ σώματος ἐπίσης, ἐπομένως καὶ τὸν ἐγκέφαλον, τὸ βάρος τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τὸ τοῦ σώματος ἡθελον εὔρεθη ἀεὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἀναλογίᾳ. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω. Τὰ πειράματα τοῦ Chorral μᾶς διδάσκουσιν, ὅτι ὁ ἐγκέφαλος χάνει δλίγιστον μόνον βάρος ἐξ ὅλων τῶν δργάνων ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀσιτίας θανάτου. Ἐὰν λοιπὸν ὑπῆρχε τοιαύτη τις σχέσις, ὃσῳ ισχνότερον εἶνε ζώόντι, τόσῳ βαρύτερος ἡθελεν εῖσθαι σχετικῶς ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ, αἱ δὲ διανοητικαὶ δυνάμεις ηὐξημέναι. Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι ἡ πεῖνα δεξύνει οὐ μόνον τοὺς δδόντας ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα, ἡ δὲ παχύτης τοῦ σώματος εἶνε κατὰ τὸν Ὁράτιον σημεῖον ἀρχομένης ἀποζωώσεως, οὐχ ἡττον ἡθελεν εῖσθαι σφαλερὸν ἐὰν ἡθελε νὰ ἐκφράσῃ τις διὰ μαθηματικῶν ἀναλογιῶν τὰ ἐξαγόμενα ταῦτα τῆς δημώδους παρατηρήσεως.

Τέως δισχυρίζοντο, ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς ἔχει ἀπολύτως τὸν βαρύτερον ἐγκέφαλον μεταξὺ ὅλων τῶν ζώων. Τοῦτο ἀληθεύει διὰ τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ εὑφυέστερα ἐκ τῶν ζώων, οἱ ἐλέφαντες καὶ τὰ κήτη ἥλιον μετ' ὀλίγον ἵνα ἀποδεῖξωσι τὸ σφαλερὸν τῆς γνώμης ταύτης. Τότε δὲ διετάθησαν, ὅτι, ἀν δὲν ἔχῃ ἀπολύτως, ἔχει τούλαχιστον σχετικῶς τὸν μέγιστον ἐγκέφαλον. Τὸ βάρος τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ τοῦ ἐγκεφάλου κατὰ μέσον δρον ἔχει ὡς 36 : 1, ἐνῷ ἐπὶ τῶν εὑφυεστέρων ζώων σπανίως ὑπερβαίνει τὰ 100 : 1. Ἐγῷ δὲ ἐκείνην μὲν τὴν γνώμην διέψευσαν οἱ γίγαντες τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου, ταύτην ἀνέτρεψαν οἱ νάνοι τῆς δημιουργίας· διότι τὰ πλεῖστα τῶν ἀδόντων πτηνῶν παρέχουσιν ἀναλογίαν τοῦ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου πρὸς τὸ τοῦ σώματος πολὺ εὐνοϊκωτέραν, ἡ ὁ ἀνθρωπὸς, οἱ μικροὶ δὲ πίθηκοι τῆς Ἀμερικῆς παρέχουσιν δύσιοις βάρος σχετικῶς μεῖζον ἢ ὁ βασιλεὺς τῆς δημιουργίας ἀνθρωπὸς.

Μέχρι τοῦδε εἶχον ζυγισθῆ ἐγκέφαλοι λαῶν τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, Γερμανῶν, Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ δλίγαι αὐται παρατηρήσεις ἐγένοντο οὕτως, ὃστε δύνανται νὰ γείνωσιν ἀντικείμενον αὐστηρᾶς κριτικῆς. Ο μέγας πίναξ τοῦ Wagner εἶνε ἀθροισμά τι ἀνεπιτήδειον εἰς τὸ νὰ παρέξῃ οἰσιδήποτε ἀποτέλεσμα, διότι περιέχει φύρδην μίγδην διαφόρους περιστάσεις διαφόρου γένους, καὶ ἡλικίας καὶ παθολογικάς. Ἐκ τούτου δύνανται τις ἵσως νὰ ἐξαγάγῃ μόνον συμπέρασμά τι περὶ τῆς σχέσεως τοῦ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου πρὸς τὴν εὑφύταν τοῦ πνεύματος. Ο Broca κατέδειξε διὰ μέσου τοῦ πίνακος τοῦ Wagner ὅτι, ἐκτὸς τῆς κεφαλῆς τοῦ Hausmann, δλοὶ οἱ ἐγκέφαλοι ἀνδρῶν γνωστῶν ἢ περιφήμων ὑπερέβαινον τὸν μέσον δρον τῶν ἐγκεφάλων τῆς αὐτῆς ἡλικίας ἀνθρώπων ἀνηκόντων εἰς ἀγνώστους, καὶ προσέτι ὅτι, πάντοτε τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ δρυκτολόγου τῆς Gottingης ἐξαιρουμένου, ἐκ τῶν ἐγκεφάλων οὓς ἐξύγισεν ὁ Wagner αὐτὸς, οἱ τῶν συναδέλφων του ἐν Gottingη κατέχουσι τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς σειρᾶς τῶν ἐγκεφάλων διατεταγμένων κατὰ βάρος. Τοῦτο εἶνε ὅπωςδήποτε οὐσιώδες· διότι οἱ ἐγκέφαλοι οὕτοι ἐξυγίσθησαν παρὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον. Διαφορά τις 50 γραμμαρίων δύνανται νὰ προκύψῃ ἐκ τοῦ τρόπου, καθ' δυ παρασκευάζει τις τὸν ἐγκέφαλον πρὸς στάθμισιν, εἰς τὰς πλείστας δὲ περι-

στάσεις οι παρατηρηταί δέδουσιν ἡμῖν δλίγας μόνον πληροφορίας περὶ τοῦ τρόπου τῆς προπαρασκευῆς. Καίτοι δὲ ἐνίστε ἀνθρωποι φαινόμενοι ὅτι ἔχουσιν ἴσην εὐφυίαν, ἔχουσιν ἐγκεφάλους διαφόρου βάρους, ἀνθρωποι δὲ διακεχριμμένοι παρουσιάζουσι βάρος μικρότερον ἀλλων οὐδόλως διακριθέντων, οὐχ ἥττον εἶνε βέβαιαν, ὅτι ἐν γένει ὑπάρχει σχέσις τις μεταξύ τοῦ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς εὐφυίας, δὸς δὲ προσδιορισμὸς τῆς σχέσεως ταύτης δὲν πρέπει διέλου νὰ παραμεληθῇ.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι βάρος τι ἐγκεφάλου εἶνε ἀναγκαῖον, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἀναπτυχθῇ διανοητική τις ἐνέργεια, ὅτι κάτωθεν τοῦ βάρους τούτου ἀρχεται ὁ ἴδιωτισμὸς, ὁ περιορισμὸς τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν, ἡ βλακία. Τὸ βάρος τοῦτο εἶνε διὰ τὴν καυκασίαν φυλὴν (διὰ τοὺς λαοὺς τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης) 1000 γραμμ. διὰ τὸν ἄνδρα καὶ 900 διὰ τὴν γυναῖκα. Περὶ τῶν λοιπῶν φυλῶν τῆς καυκασίας φυλῆς δὲν ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἀμεσοὶ ἀσφαλεῖς παρατηρήσεις. Παρατηρήσεις ἐξ ἀλλων φυλῶν, αἵτινες θὰ παρέξωσι βεβαίως ἀλλα ἐξαγόμενα καὶ μέτρα, λείπουσιν ἔνεκα τῆς δυσκολίας τοῦ νὰ προμηθευθῇ τις τὴν ἀναγκαίαν ὅλην πρὸς ἔρευναν. Διὰ τοῦτο πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ καταφύγωμεν καὶ νὰ περιορισθῶμεν εἰς ἐμμέσους καταμετρήσεις, δηλ. τῆς κοιλότητος τῶν κρανίων. Τοιαῦται καταμετρήσεις ὑπάρχουσι πλείονες, ὡν παρουσιάζομεν ἐνταῦθα πίνακα τῶν δσων ἐγένοντο ἡμῖν γνωσταί. Τὰ μέτρα ἐλήφθησαν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Morton πληρούμένων τῶν κρανίων διὰ μικροτάτων σφαιριδίων μετάλλου, ὡν ὁ δγκος ἔπειτα ὑπελογίζετο εἰς κυρικὰ ἐκτοστόμετρα.

ΤΙΝΑΞ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΚΡΑΝΙΩΝ
ΕΠΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΦΥΛΩΝ.

Διοι.	ἀριθμὸς τῶν μετρήσεων κρανίων.	Χωρητικότης τῶν κρανίων.	Παρατηρηταί.	Παρατηρήσεις.
1 Αύστραλοι	8	1228.27	Aitken Meigs	
2 Ηολυνήσιοι		1230	Morton	
3 Όττεντόται		1230	Morton	
4 Όττεντόται		3 1233.78	A. M.	
5 Περουβιανοί	153	1233.78	A. M.	
6 Περουβιανοί		1246	Morton	
7 Μαῦροι τοῦ Ωκεανοῦ	2	1253.45	A. M.	
8 Μεξικανοί		1296	M.	
9 Αμερικανοί ἐν γένει	341	1315.71	A. M.	
10 Μαῦροι γεν. ἐν Αμερικῇ	12	1323.90	A. Meigs	
11 Μαλακοί		1328	Morton	

Λεβ.	Έτος αριθμός πατριθητών κρανίων.	Χρόνια από την μάρτυρη της πατριθητής.	Παρατηρηταί.	Παρατηρήσεις.
12 Μεξικανοί	25	1338.65	A. Meigs	
13 Τροιλαγδοί	1	1340.	Welcker	
14 Σιναΐ		1345.	Morton	
15 Μαύροι ἐν γένει	76	1347.66	A. Meigs	
16 Μαύροι ἐν γένει		1361.	Morton	
17 Αρχαῖοι Περουβιανοί		1361.	Morton	
18 Μαύροι γεν. ἐν Ἀφρικῇ	64	1371.42	A. Meigs	
19 Ἰνδοί ἀγριοί	164	1376.71	A. Meigs	
20 Παρισιανοί	35	1403.14	Broca	τοσαν ποσού μη αραιώς τοῦ 12 αἰώνας σε λ. χπὸ τοῦ 12—18 αἰώνος
21 Παρισιανοί	117	1409.31	Broca	cimet. des Innocents.
22 Εσκιμώ		1410.	Morton	
23 Παρισιανοί τοῦ 12 αἰώνος	115	1425.98	Broca	
24 Καυκάσιοι ἐν γένει		1427.	A. Meigs	
25 Μαλαισοί	1	1430.	Welcker	
26 Γερμανοί	30	1448.	Welcker	
27 Παρισιανοί τοῦ 19 αἰώνος	125	1461.53	Broca	
28 Ἄγγλο-ἀμερικανοί	7	1474.65	A. Meigs	
29 Παρισιανοί ιδιαιτέρων τάφ.	90	1484.23	Broca	κρανία τοῦ 19 αἰώνος.
30 Παρισιανοί de la Morgue	17	1517.	Broca	» τοῦ 19 αἰώνος.
31 Γερμανοί ἐν γένει	38	1534.127	A. Meigs	
32 Ἄγγλοι	5	1534.95	A. Meigs	

Ο πίνακας οὗτος χρήζει διασταφήσεών τινων. Τὰ ἔξαγόμενα τοῦ Morton καὶ τοῦ Aitken Meigs ἔξήχθησαν κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ Morton, ἀγορασθείσας παρὰ τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Φιλαδελφίᾳ ἥτις ἔχετο διάτομον μόνον ηὔκησε. Πολλαὶ τῶν διαφορῶν, δις δεικνύει ὁ πίνακας οὗτος μεταξὺ τῶν δύο παρατηρητῶν, προέρχονται πιθανῶς ἐκ τοῦ ὅτι αἱ καταμετρήσεις ἐγένοντο εἰς Ἀγγλικοὺς κυβικοὺς δακτύλους, οἵτινες ἔπειτα μετηνέχθησαν εἰς κυβικὰ ἑκατοστόμετρα κατὰ δύο κατὰ τι διεφερούσας μεθόδους.

Ο Broca, χρώμενος μεθόδῳ ἀκριβεστέρᾳ ἔξαγόμενα διδούσῃ, ἐσπούδασε μέγαν ἀριθμὸν κρανίων, προερχομένων ἀπὸ τῶν γρόνων τοῦ Φιλίππου Αὐγούστου, ἥτοι τούλαχιστον ἀπὸ τοῦ 12 αἰώνος, εἷναι μάλιστα πιθανὸν ὅτι πολλὰ αὐτῶν εἶνε ἀρχαιότερα. "Οπως δήποτε ἔπρεπε νὰ ἀνέκουσιν εἰς ἀνθρώπους ὑψηλὴν κατέχοντας θέσιν, διότι εὑρέθησαν ἐν κεκλεισμένω κοιμητηρίῳ. Παρουσιάζουσι δὲ δύο διαφόρους τύπους, δηλ. ἐπιμήκεις καὶ στρογγυλᾶς κεφαλᾶς. Ο Broca ἡδυγήθη νὰ ἔξετάσῃ δευτέραν σειράν κρανίων ἐξ ἀργαίου τινὸς κοιμητηρίου τοῦ καλουμένου Cimetière des Innocents, τὸ ὅποιον ἐγεινε ἐπὶ Φιλίππου Αὐγούστου, 12 αἰώνος, καὶ ἔμεινεν ἐν χρήσει μέγρη τοῦ 18 αἰώνος. Τέλος τὸ Cimetière d'Ouest, χρησιμεῦσαν ἀπὸ τοῦ 1788— (ΟΜΗΡΟΣ ΦΓΛ. ΣΤ').

1824, παρέσχε τῷ Broca τρίτην σειρὰν κρανίων. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα ἐθάπτοντο πτωχοί. Ἐν τούτοις ὁ Broca ἡδυνήθη νὰ διακρίνῃ ἐν τῷ τελευταῖῳ τούτῳ τρεῖς σειρὰς κρανίων, δηλ. τὰ κρανία αὐλακός τινος ἔνθα ἐθάπτοντο οἱ νεκροὶ τὸ πλεῖστον ἀγνώστων δυστυχῶν ἢ αὐτοκτονησάντων (de la Morgue), τὰ κρανία τῆς κοινῆς αὐλακος (de la fosse commune) ἔνθα ἐθάπτοντο οἱ πτωχοί, καὶ τέλος τὰ κρανία τῶν ἴδιαιτέρων τάφων, ἀνηκόντων εἰς οἰκογενείας εὐπόρους, παρ' οὓς δύναται τις νὰ παραδεχθῇ βαθμόν τινα ὑψηλοτέρας ἀναπτύξεως.

Ἐὰν συγχρίνῃ τις τὰ ἐκ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Broca ἐξαγόμενα, παρατηρεῖ ὅτι τὰ κρανία τῶν αὐτοκτονησάντων (de la Morgue) παρεῖχον τοὺς μεγαλειτέρους ἀριθμοὺς, ὅπερ δειχνύει ὅτι νοσήματα ἐγκεφαλικὰ ἐπροχάλεσαν τὴν αὐτοκτονίαν παρ' ἐκείνοις τοῖς δυστυχέσι. Πρὸ πάντων ὅτι ἐκπλήττει, εἶνε ἡ διαφορὰ ἡ ὑφισταμένη μεταξὺ τῶν κρανίων τῆς κοινῆς αὐλακος καὶ τῶν ἴδιαιτέρων τάφων, ἀνερχομένη μέχρι 80 κυβικῶν ἑκατοστού. ἀριθμοῦ λόγου ἀξίου, ὅταν τις ἀναλογισθῇ ὅτι ἡ δλη χωρητικότης δὲν φθάνει τὰ 1500 κυβ. ἑκατοστομ. Πρέπει λοιπὸν νὰ συμπεράνῃ τις, ὅτι οἱ εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνικὴν τάξιν ἀνήκοντες, οἱ εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας ἀσχολούμενοι ἔχουσι μείζονα ἐγκεφαλικὴν χωρητικότητα, ἥ οἱ ἀπλοὶ ἐργάται. Τοῦτο ἐπικυρώνει καὶ τὰ ἐξαγόμενα ἄλλων ἔρευνῶν.

Τὸ σύνολον τῶν παρατηρήσεων τοῦ Broca παρέχει ἐπίσης τὸ λόγου ἀξίου ἐξαγόμενον, ὅτι τὰ κρανία τῶν κατοίκων τῶν Παρισίων ηὗξησαν κατὰ τὴν χωρητικότητά των ἐντὸς τινῶν αἰώνων. Μία μόνη παρατήρησις δὲν δύναται νὰ γεννήσῃ γενικόν τι συμπέρασμα, δύναται δὲν μετὰ ἄλλων δύοις φύσεως νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ ὅτι εἰς τὴν πορείαν τῶν αἰώνων, ὑπὸ τὴν ἐπιδρασιν τῶν προόδων τοῦ πολιτισμοῦ ἡ χωρητικότης τῶν κρανίων φυλῆς τινος δύναται ν' αὐξῆσθαι βαθμηδόν. Δύναται τις νὰ διεσχυρισθῇ ὅτι τὰ διαφόρου μεγέθους κρανία, ἀπερι κατεμέτρησεν ὁ Broca, προέρχονται ἐκ τῆς ἀναμίξεως διαφόρων λαῶν, κατοικησάντων τοὺς Παρισίους. Εἶνε δὲ τῷ ὅντι βέβαιον, ὅτι δὲν ὑπάρχει λαὸς συμμιγέστερος τοῦ τῶν Παρισίων, ἐν δὲ βλέμμα ἐπὶ τῶν κατοίκων ἀριεῖ νὰ καταδείξῃ ὅτι ἡ συμμιξίς εἰσέδυσεν εἰς δλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα. Ηλάσις τῶν ἐργατῶν εἶνε ἐπίσης συμμιγής, ὅλοι δὲ οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης παρέσχουν τὸ μέρος των, αἱ ἀπώλειαι ἐξισώθησαν διὰ νέων μεταναστεύσεων, ὅτι δὲ συμβαίνει νῦν, συνέβαινε καὶ πρὸ 600 ἥ 1000 ἑτῶν, Κέλται, Γερμανοί, Σλάβοι, Ρωμαῖοι συνέρρευσαν εἰς τὰς ὅχθας τοῦ Σηκουάνα, αἱ δὲ διάφοραι μορφαὶ κρανίων τῶν εὑρεθέντων εἰς τὸ κοιμητήριον τοῦ 12 αἰώνος, ἀποδεικνύουσιν, ὅτι καὶ τότε ὁ λαὸς ἦτο συμμιγής.

Ἐὰν παρατηρήσῃ τις τὸν ἀνωτέρω πίνακα τῶν διαφόρων φυλῶν, εὑρίσκει ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης κέκτηνται χωρητικότητα τοῦ κρανίου μείζονα τῶν 1400 κυβ. ἑκατοστομ. ἐνῷ ἐκ τῶν λοιπῶν μόνον οἱ Μαλαιοί καὶ οἱ Έσκιριώνεις τὸν ἀριθμὸν τοῦτον κατὰ Welcker. Ἐπὶ τῆς καταρετήσεως ταύτης ἵσως πρέπει νὰ ἐγερθῶσιν ἀμφιβολίαι τινὲς, διότι διαφέρουσι τῶν τοῦ Morgiou κατὰ 100 κυβ. ἑκατοστό. Ἰσω; τὸ κρανίον διερεύνει τοῦ Welcker, προήργετο ἀπὸ ἀτόμου οὐχὶ καθαροῦ μαλαιοῦ, ἀλλα

ἔχοντος εἰς τὰς φλέβας του Εύρωπαικόν αἷμα κατ' εὐθεῖαν ἢ ἀπὸ τῶν πραγόνων του. Πλησίον τῶν Ὀλλανδικῶν ἀποικιῶν τῶν Σουδικῶν νήσων ὑπάρχουσιν δλίγοι μόνον Μαλαῖαι, ὡν ὁ κορμός δὲν ἐνεβολιάσθη δι' αἵματος Εύρωπαικοῦ.

Ἐὰν ἀποθλέψωμεν ἀπὸ τῶν μικρῶν τούτων ἐξαιρέσεων, παρατηροῦμεν σεράν τινα σχεδὸν κανονικὴν εἰς τὴν χωρητικότητα τοῦ κρανίου τῶν ἐθνῶν ἢ φυλῶν, αἵτινες ἀπὸ τῶν ιστορικῶν χρόνων δλίγον ἢ οὐδόλως μετέσχον τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ Λαστραλοὶ, οἱ Πολυνήσιαι, οἱ Ὄττεντόται, λαοὶ εἰσέτι ἄγριοι, ἀποτελοῦσται τὴν ἀρχὴν τῆς σειρᾶς ταύτης, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ θέσις ἣν κατέχουσιν ὡς ἐκ τῆς χωρητικότητος τοῦ κρανίου καὶ τοῦ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου των δὲν ἀναλογεῖ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ των. Ο πίνακις οὗτος εἶνε εἰσέτι ἀτελῆς, διότι δὲν ἐξετάζει οὔτε γένος, οὔτε ἥλικίαν, οὔτε τὸ μέσον μέγεθος τοῦ σώματος παρὰ τοὺς λαοῖς, ὡν περιέχει καταμέτρησιν τῶν κρανίων. Οὐχ ἡττον ἣν μόνον βλέμμα ἐπ' αὐτοῦ ἀρχεῖ νὰ καταδείξῃ, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἔρευνης παρέχει ἐξαγόρμενα, ἀτινα δὲν δύναται τις νὰ παρίδῃ προκειμένου περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς φυσικῆς ιστορίας τοῦ ἀνθρώπου.

Γ. Δ.